

Søren P. Larsen: Det foreliggende Lovforslag omhandler det Problem, som vi betegner med Navnet Ungdomsledighed. Det betyder overmaade meget for de unge, om de kommer i Arbejde eller glider ud i Ledighed. Vi har igennem 7 Aar haft en Forsøgslovgivning, som tog Sigte paa at bedre lidt paa disse Forhold. De Erfaringer og Resultater, man har opnaaet gennem denne Periode, er nu ikke mere omfattende, end at det efter min Opfattelse kan siges, at vi endnu i nogen Grad befinder os paa det vanskelige Forsøgsstadium. Dertil kommer, at Statens og det offentliges Indgriben ifølge Sagens Natur ikke nær vil have den Betydning for Beskæftigelsesproblemalets Løsning, som hvis Erhvervslivet selv var i Stand til paa naturlig Maade at optage de unge og give dem Beskæftigelse inden for det produktive Liv. Det gælder her, at vi aldrig maa glemme, at det er fra Erhvervslivet, Hjælpen til Beskæftigelse af baade yngre og ældre skal komme, og derfor maa vi i Bestræbelserne for gennem de offentlige Foranstaltninger at komme de ledige til Hjælp ikke glemme at tilrettelægge Forholdene saaledes, at Erhvervenes Beskæftigelsesmuligheder ikke mindskes, men øges.

I Bemærkningerne til et af de første Beskæftigelseslovforslag var der nogle Oplysninger om, at det undertiden kneb for de unge nylig udlærte Mennesker at komme paa Højde med det Arbejdstempo og den faglige Dygtighed, som var en Nødvendighed for vedblivende at kunne have Beskæftigelse til en rimelig Betaling. Der stod i Bemærkningerne til dette Lovforslag, at det var et af Hovedmotiverne til, at man optog Spørgsmaalet om Ungdomsbeskæftigelse. Jeg har henledet tidligere Socialministres Opmærksomhed paa dette, da det meget vel kunde tænkes, at man gennem en Forhandling mellem de interesserede Parter kunde opnaa en Ordning, der netop tog Hensyn til de unge, nylig udlærte, som hverken havde Kræfter eller faglig Dygtighed eller Erfaring, saa de kunde følge med, men de gled bagud, naar det drejede sig om Akkordarbejde.

De tidligere Socialministre har altid taget uhyre venligt paa mine Henvendelser, og jeg har det allerbedste Haab om, at ogsaa den nuværende højtærede Arbejds- og Socialminister vil tage meget venligt paa min Henvendelse. Men jeg vilde gerne have lidt mere ud af det denne Gang. Nu melder Problemet sig jo ikke mindst paa Grund af de ændrede Forhold, og jeg ved, at den højtærede Minister har et særligt godt Greb netop paa at forhandle med disse

Organisationer; derfor haaber jeg, at Hensettingen fra min Side denne Gang ikke alene faar en venlig Modtagelse af den højtærede Minister, men at den ogsaa vil give Resultater. Det er i og for sig ikke noget, der ligger inden for denne Lovgivnings Omraade, men det rører ved de Problemer, som denne Lovgivning beskæftiger sig med, og derfor er det naturligt at fremføre det.

Om det Lovforslag, som nu foreligger til Behandling, vil jeg rent ud sige som min Opfattelse, at det ikke løser Problemet — selvfølgelig ikke, dertil er Problemet alt for stort —, men det er en Nødhjælp, som gives under disse Forhold. Jeg ser saaledes paa det, at naar der foreligger en Lov, der paakalder Medarbejderskab fra Rigsdagens Partier, kan man strides om Lovens Udformning, men naar Loven er vedtaget, saa har alle, ogsaa de, der ikke har stemt for Loven i den endelige Affattelse, et Ansvar for, at den frembringer de bedst mulige Resultater, saa sandt som vi alle har den dybeste Interesse i, at der røres ved Problemerne. Det har inden for Udvalget været saaledes, at har vi været uenige, har Argumenternes Styrke og saglige Værdi været bestemmende for os, saa vi opnaaede Resultater.

Det Forslag, som nu foreligger, og som er blevet til gennem Forhandling inden for Ungdomsudvalget, afviger paa forskellige Punkter fra den gældende Lov, saaledes som der er gjort Rede for, dels af den højtærede Minister, dels af det ærede Medlem Hr. Bomholt. Det er gaaet saaledes, at naar Loven er blevet fornyet, er der som Regel kommet Ændringer ind i den. Det skyldes ganske simpelt den Omstændighed, at man begyndte at lovgive paa et nyt og ukendt Omraade, men efterhaanden fik man Erfaring for, hvorledes man bedst skulde løse de Problemer, der forelaa. Det er saare naturligt, at man fra alle Sider bestræber sig for at frugtbar gøre de indvundne Erfaringer ved at ændre Loven paa de Omraader, hvor Ændringer er paakrævet.

Det er det, der er sket, og det er kun rimeligt, at de Erfaringer, Ungdomsudvalget har faaet gennem det daglige Arbejde, finder Udtryk i Loven. Det kan derfor ikke siges her, at den ene har sejret over den anden, men det kan derimod siges, at det praktiske Livs Erfaringer har talt saa stærkt. Socialministeriets Ungdomsudvalg har bøjet sig derfor; man søgte i nogen Maade at indføre de Erfaringer i det Lovudkast, som vi oversendte til Ministeren, og som vi har haft den Glæde, at Ministeren i det store og hele har fulgt.